

Article de Miquel Casellas: «Només era postureig vendrellenc»

L'autor exerceix la crítica a la gestió municipal en clau laboral

Els dilluns a la tarda des de 13 anys que faig un programa a ràdio el Vendrell anomenat Pas de Vianants. És una mena de calaix de sastre amb tertúlies, entrevistes i similars. En aquesta legislatura els partits polítics del consistori varen consensuar fer el ple mensual el 3r dilluns de cada mes per la tarda, però com acostuma a passar al Vendrell, només un ple dels darrers 5 que han tingut lloc s'ha celebrat en la data senyalada. Evidentment les lleis i els pactes a casa nostra estan per ignorar-los i aquí teniu com a mostra un botó.

Per altres coses de la vida sóc el president de la Junta de personal del Vendrell. Llavors en el ple del passat dilluns que era el quart del mes van coincidir les conjuntures galàctiques. Aquest fet va provocar que anés al ple. Allí vaig aguantar quasi tota la sessió menys les darreres intervencions dels clàssics de sempre i les respostes dels nostres polítics que en molts temes interessants acostumen a sortir per la tangent amb arguments més propers a la ciència ficció. Llavors per literatura jo l'escullo de la bona i un ja té una edat i una experiència perquè li expliquin sopars de duro un dilluns a les onze de la nit.

Nosaltres com a representants dels treballadors històricament ens hem dedicat a negociar amb l'empresa una sèrie de millores, canvis que s'han portat a terme amb més o menys cert, però hi ha un seguit de coses que el verb negociar s'ha substituït estoicament pel verb imposar.

El 13 de març del 2018 es va publicar un contracte amb d'Aleph Iniciativas y Organización, SA per

elaborar una Relació de Llocs de Treball (RLT) de l'Ajuntament del Vendrell i patronats. Sort que s'havia de fer per sis mesos perquè portem dos anys i els treballadors només tenim una presentació concisa, formal i optimista d'aquest treball. Entre tots els vendrellencs han abonat més de 20.000 euros per fer aquest treball i a nosaltres que som els representants legals dels treballadors no se'ns han ensenyat veure res d'aquesta obra mestra. De la cosa, potser podrem veure algun resultat al 2021, però ara per ara amagada sota custòdia per part del consistori. Tal com va anar l'elaboració de tot plegat i quatre dades que tenim del seu procés no tinc cap confiança cap aquest document que havia de ser el salvador de totes les injustícies socials des de l'efecte 2000 fins ara.

L'Ajuntament del Vendrell és un dels consistoris amb trets similars que dedica un percentatge més baix dels seu pressupost al capítol de personal. Això és el més normal que tenim. A partir d'aquí arrastrem des de les presumptes relacions de lloc de treball del segle passat unes incoherències i injustícies a les qual encara cap equip de govern no ha volgut donar una solució amb cara i ulls. Va posant una mica d'oli recremat en aquells punts que més grinyolen, però això de fer un estudi global equitatiu i igualitari per a tothom, doncs res perquè abans de participar en aquesta RLT ja ens varen dir que alguns coses no es podien tocar. L'esperit intocable de la Constitució Espanyola es pot trobar arreu.

Davant d'aquest marge de maniobra i veient que la nova temporada política venia amb cares joves, fresques amb ganes, tot just abans de la festa major vàrem pactar un document molt clar amb l'ajuntament per intentar alleugerar aquestes discriminacions salarials que hi ha quan treballadors fent feina similar amb sous ben diferents.

Vist que després d'una legislatura més fosca que un túnel de tren en una via morta s'intuïa alguna claror optimista a l'horitzó. El que havia de ser una cosa ràpida i general amb uns trets ben clars per les dues parts s'anava alentint i complicant, fins que un dia ens varen dir que per fer realitat aquest pacte s'havien de complir uns continguts inclosos en el manual de l'empresa que va fer la RLT el 2004. Nosaltres en el seu moment ja vàrem comentar a l'equip de govern del moment que inclogués aquestes condicions en el conveni, però evidentment no en van fer cas perquè aquest sistema de trams actual s'ha pervertit des del minut zero quan hi ha persones que han fet un ascens per ascensor i altres per viaranys de muntanya amb molts tombs i parades tècniques pel camí.

Evidentment la velocitat no l'han triada les persones que s'han mogut sinó els polítics que no volien tenir res massa pautat en aquest sentit per tenir millor marge de maniobra i moure fitxes amb criteris majoritàriament polítics. Ara volen recuperar d'un ?power point? i d'un manual de l'empresa aquests condicions per portar a termes millores salarials. Tot molt lamentable, la veritat. Sort un cop més de l'oposició que sempre ens ha donat suport perquè alguns quan han passat al govern han perdut els seus criteris originals. Pur postureig vendrellenc quan només interessa el titular.